

μικρά παιδιά· Δὲν τοῦ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ πῶς εἶτανε πιά κοπελλοῦδα, ποὺ ἄρχισε νὰ μεστῶνῃ τὸ κορμί της κι αὐτὸ παλληκαρόπουλο ποὺ ψήλωνε σὰν κυπαρίσσι, ὁμορφονιὸς μὲ τὸ μέλαχρινό του πρόσωπο, τὰ μαῦρα μάτια, τὸ ἐλαφρὸ χνοῦδι στ' ἀπάνω χει-
λι του. Παίζανε μέσα στὰ δέντρα καθὼς πρώτα χω-
ρίς πονηρὴ σκέψη στὸ νοῦ τους.

Τὸν τρίτο χρόνο τῆς φοιτητικῆς ζωῆς τοῦ Παύλου ἔγινε μιὰ ἀλλαγὴ. Ἡ Κατίνα εἶτανε πιά εἰκοσι πέντε χρονῶν, κοπέλλα ψηλὴ καὶ γεμάτη καὶ ὡμορφῇ. Φρόνιμη καὶ ἐργατικὴ, φημισμένη στὸ νησί. Μὲ τὴ δουλειά της—κι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τῆς παραγγέλνανε κεντήματα—δχι μόνο ζοῦσε καὶ κάποτε βοηθοῦσε τὸν Παῦλο σὲ καμμιὰν ἐκτακτὴ ἀνάγκη, μὰ καὶ οἰ-
κονομοῦσε ἀκόμα κάτι. Πολυζήλευτὴ κέρη ἀνάμεσα στὰ κορίτσια τῆς σειρᾶς της, μὰ τὴν ἐζητούσανε καὶ παλληκάρια μὲ καλὴ κατὰστασι. Ἡ τύχη της εἶτανε μὲ τὸν Κωστή, πρῶτο καπετάνιο στὰ βαπόρια τῆς Ἑταιρείας, ποὺ εἶχανε καθημερινὸ ὁρμολόγιο ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στ' Ἀνάπλι. Τὸ Πάσχα γινήκανε οἱ ἀρ-
ραβῶνες καὶ τὸ καλοκαίρι οἱ γάμοι. Ὁ γαμπρὸς ἔμει-
νε εὐχαριστημένος νὰ πάρῃ τὴν προίκα μόνο καὶ τὰ προικιά, μὰ ὁ Παῦλος ἐπίμενε νὰ τοῦ γράψουνε καὶ τὸ σπῆτι. Ἦθελε νὰ δειξῇ τὴν ἀγάπην του γιὰ τὴν Κατίνα. Ὁ γάμος ἔγινε μὲ πολλοὺς καλεσμένους. Πρῶτὴ βέβαια ἦ Μαρία, κοπέλλα δέκα ἔτῃ χρονῶν.
(Ἐχει συνέχεια)

ΝΗΑ ΒΙΒΛΙΑ

LOUIS ROUSSEL: Grammaire descriptive du Roméique litteraire. Μεγάλος τόμος ἀπὸ 360 σελ. σὲ 80. Εἶναι μιὰ πολὺ εὐσυνείδητὴ δουλειά, καμωμένη ἀπὸ τὸν καλὸ Γάλλο μελετητή. Στὸ θαυμάσιό του πρόλογο δίνει γε-
ρὰς χτυπιὲς τῆς καθαρεύουσας, καὶ στὸ ἐξωφυλλό του ἀκό-
μα βλέπουμε τυπωμένο τὸ στίχο τοῦ Παλαμά «Τρανοὶ κι
ἄν εἶναι οἱ τάφοι, τάφοι θάναι». Ἡ γραμματικὴ αὐτὴ
διακρίνεται γιὰ τὴ μεγάλη παρατήρησι καὶ τὸν ἀπλὸ ὅσο
καὶ πρωτότυπο τρόπο τῆς κατὰταξης τῆς ὕλης.

LOUIS ROUSSEL: La prononciation de l'Attique classique: Σημειώνουμε καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸ βιβλιαράκι τοῦ κ. Ρουσσέλ ὅπου μὲ τόση γνώση ξετάζει τὰ πολὺπλοκα καὶ
πολυσυζητημένα προβλήματα τῆς ἀρχαίας προφορᾶς καὶ
προσωδίας.

Θ. Μ. ΜΟΥΣΤΟΕΥΑΗ. Στοιχεῖα αἰσθητικῆς: Τὸ
καμψοτυπωμένο αὐτὸ βιβλίον εἶναι, ὅσο ξαίρουμε, τὸ πρῶτο
ποὺ γράφεται στὴ γλῶσσα μας συστηματικὰ γιὰ τὴν αἰ-
σθητικὴ ἐπιστήμην καὶ γι' αὐτὸ ἀξίζει νὰ διαβαστεῖ πλα-
τιά. Ὁ συγγραφέας του, γνωστὸς καὶ φημισμένος ἀπὸ τὶς
αἰσθητικὰς του μελέτες στὸ Γαλλικόν, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ
ρεκλαμαριστῇ τώρα ἀπὸ μᾶς. Θὰ θέλαμε νὰ παρατηρή-
σουμε μοναχά, πῶς ἡ καθαρεύουσα, ἔστω καὶ σὲνα βιβλίον
ἐπιστημονικόν, μὰ ποὺ ἔχει γιὰ θέμα τὴ λογοτεχνία, δὲν
πολυστείνεται στὴν ἐποχὴ μας.

ΜΠΑΛΛΑΝΤΑ

Χρόνια κ' αἰῶνες καρτερῶ
Τὴ Χαρὰ ἀπὸ πέρα νᾶρθει.
Χρόνια κ' αἰῶνες καρτερῶ
Καὶ ποθῶ καὶ λαχταρῶ.

Περιμένω μὴν Αὐγὴ
Μες τοῦ πόνου μου τὰ σκότη
Μιᾶς χαρᾶς ἀγνὴ Πηγὴ
Νὰ δροσίσει μιὰ ἔρμη γῆ.

Μὰ τοῦ κάκου καρτερῶ.
Χρόνος μπαίνει, χρόνος βγαίνει
Κ' ἡ Χαρὰ ποὺ καρτερῶ
Δὲν προβαίνει νὰ χαρῶ.

Τὴν παιδοῦλα ἡ χαρὰ
Θὲ νὰ πάω νὰ κυνηγήσω
Μες τὰ δάση τὰ χλωρά,
— Ἐκεῖ, μοῦπαν, ζεῖ ἡ Χαρὰ.

Σὰν ὡραῖος ληστής ξανθὸς
Θὰ τῆς στήσω ἐκεῖ καρτέρι.
Θὰ προβάλλει ὥσάν ἀνθὸς,
Σὰν κελάδημα ἢ σὰ φῶς.

Θὰ τὴν πιάσω ἀπ' τὰ μαλλιά
Καὶ στὸ χῶμα θὰ τὴ ρίξω,
Δίχως νὰ τῆς πῶ μιλιὰ
Θὰ τὴ λούσω μὲ φιλιὰ.

Θὰ τὴ ρίξω καταγίς
Καὶ μαζί της θὰ γλεντήσω
Πάνω στ' ἀνθία πλούσιας γῆς
Μές στὸ φέγγοι μιᾶς αὐγῆς.

Κι ἂν κοντὰ μεν δὲν ποθεῖ
Πάντα νᾶν' ἡ ὡραία παιδοῦλα
Καὶ μαζί μου νὰ δεθεῖ
Σ' ἓναν ἔρωτα βαθύ,

Θέλω ἐγώ. Κι ὡραῖος ληστής
Σκλάβος στὸ ἄρμα θὰ τὴ σύρω
Σὰ γυρίσω θριαμβευτὴς
Τῆς Χαρᾶς ὁ νικητής.

ΗΛ. Φ. ΗΛΙΟΥ